

ด่วนที่สุด

ที่ ยธ ๐๖๐๒/ ๑๙๖๒

กระทรวงยุติธรรม ถนนแจ้งวัฒนะ

อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๓๐ เมษายน ๒๕๕๐

เรื่อง (ร่าง) นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติด้านการพัฒนาเด็กตามแนวทาง “โลกที่เหมาะสมสำหรับเด็ก” (พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๕)

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว (ก) ๕๒๐๐
ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี แจ้งว่ากระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้เสนอเรื่อง (ร่าง) นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติ ด้านการพัฒนาเด็กตามแนวทาง “โลกที่เหมาะสมสำหรับเด็ก” (พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๕) ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีคาดว่าจะนำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการ ภายในวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ จึงขอให้กระทรวงยุติธรรมเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา ความละเอียดคงแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงยุติธรรมได้พิจารณา รายละเอียดใน (ร่าง) นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวแล้วเห็นว่าเป็นนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ที่ดี จัดทำได้อย่างครอบคลุม แต่มีข้อสังเกตอยู่บ้างดังนี้

๑. ในบทที่ ๘ ด้านการศึกษาสำหรับเด็ก หัวข้อ ข. การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ยังขาดนโยบายอันเป็นหลักประกันว่าเมื่อเด็กหรือเยาวชนถูกดำเนินคดีแล้วจะยังมีสิทธิรับการศึกษาในสถานศึกษาเดิมต่อไป รวมทั้งการให้การศึกษาระดับขั้นพื้นฐานแก่เด็กหรือเยาวชน ที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้รับการฝึกและอบรม

๒. ในบทที่ ๑๔ ด้านกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวกับเด็ก หมวดที่ ๘ กระบวนการยุติธรรม น่าจะระบุถึงกฎหมายอีก ๒ ฉบับ คือ

๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๒)

พ.ศ. ๒๕๔๗

๒. กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการลงทัณฑ์แก่เด็กและเยาวชน และการอนุญาตให้เด็กและเยาวชนออกนอกสถานพินิจเป็นครั้งคราว พ.ศ. ๒๕๔๖ (ออกตามความในมาตรา ๓๘ (๓) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔)

๓. ในบทที่ ๑๕ เป้าหมายหลักในการพัฒนาเด็ก (พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๕) หัวข้อ ๑๕.๑๒ เป้าหมายหลักด้านการปกป้องคุ้มครองกลุ่มเด็กที่ต้องการคุ้มครองเป็นพิเศษ กลุ่มที่ ๓ วุ เด็กในกระบวนการยุติธรรมมีข้อสังเกตดังนี้

๑. “จำนวนเด็กในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนลดลง” จำนวนเด็กอาจลดลง เนื่องจากการปล่อยชั่วคราวจึงควรกำหนดเป้าหมายที่ จำนวนเด็กที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาลดลง

๒. “จำนวนศาลคดีเด็กและเยาวชนมีครบทุกจังหวัด” เป้าหมายนี้ไม่จำเป็นต้องมี เนื่องจากศาลคดีเด็กและเยาวชนได้เปลี่ยนเป็นศาลเยาวชนและครอบครัว และบัดนี้ได้เปิดดำเนินการศาลเยาวชน และครอบครัวจังหวัด หรือศาลจังหวัดแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ครบทุกจังหวัดแล้ว แต่สมควร เปลี่ยนเป้าหมายเป็น ให้มีสถานแรกรับเด็กและเยาวชนที่ยังขาดอยู่อีก ๔๓ จังหวัดให้ครบทุกจังหวัด

๓. “หน่วยงานที่มีระบบและใช้กระบวนการยุติธรรมทางเลือกเพิ่มขึ้น” ความหมายของ เป้าหมายข้อนี้ยังไม่ชัด น่าจะใช้ข้อความว่า “มีหน่วยงานนำรูปแบบกระบวนการยุติธรรมทางเลือกไปใช้เพิ่มขึ้น”

๔. “จำนวนเด็กที่ได้รับการบำบัดฟื้นฟู ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็ก” ความหมายของ เป้าหมายข้อนี้ยังไม่ชัด น่าจะใช้ข้อความว่า “จำนวนเด็กที่ได้รับการบำบัด ฟื้นฟู สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้”

๕. จำนวนเด็กที่กระทำผิดซ้ำลดลง การวัดการกระทำผิดซ้ำน่าจะวัดที่ “อัตรา” มิใช่ “จำนวน”

ทั้งนี้หากมีการปรับแก้ในหัวข้อดังกล่าวก็เห็นควรปรับปรุงบทที่ ๑๖ ให้สอดคล้องกันด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน

โทร. ๐ ๒๕๐๒ ๘๖๐๑ โทรสาร ๐ ๒๕๐๒ ๘๐๑๓